

EL PELEGRÍ

Era en horabaixa d'hivern o d'estiu
quan a la posada arribà el pelegrí.
Tots li demanàrem què havia vist
i amb veu tremolosa contestà així:

"Mil anys he estat segant blat
ajupit de sol a sol;
altre mil he estat soldat
sense soldada ni sou.
No estranyeu si estic cansat
no estranyeu si ja en tinc prou.
He fet torres de Babel,
piràmides i palaus,
he aixecat gratacels,
he estat esclau entre esclaus,
he begut vinagre i fel,
conec creus, garrots i claus".

Una matinada marxà el pelegrí
quan a la posada tots estan dormint,
sols jo a la finestra sa veu vaig sentir
com una falzia que xapa el matí:

"Mil anys més segaré blat,
mesclaré grava i ciment,
i seré ajusticiat
després de rebre torment;
quan la son haureu acabat
dediqueu-me un pensament".

Si hi sou a temps, deia l'eco,
l'eco diu: si hi sou a temps.

Efak, Guillem d'. "El pelegrí". *Poemes, cobles i cançonetes (1956-1993)*. Manacor:
Col·lecció Tià de sa Real "Sa Nostra" caixa de Balears, 1994

